

РЕШЕНИЕ

№ 3124

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 04.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **13571** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от А. П. В., чрез пълномощника си адв. Д. срещу Решение по Протокол № 8/03.09.2019 г. на Комисията по чл. 10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО /НРУУРОЖТСО/ при СО, район „С.“, с което е отказано да бъде включено в картотеката на нуждаещите се от жилище в район С. семейството на жалбоподателя.

В жалбата излага съображения за неправилност на оспорения протокол. Моли за обявяване нищожността на протокола, на основание чл. 177, ал.2 АПК, поради постановяването му при несъобразяване с мотивите на съдебно решение № 5027/26.07.2018 г., постановено по адм.д. № 3479/2018 г. на АССГ, потвърдено с решение на ВАС. С това решение е отменено решение по протокол № 1/08.02.2018 г. на комисията, единствено в частта, с която жалбоподателя е разпределена в последната пета група, при картотекирането ѝ, като нуждаеща се от общинско жилище. Излага подробно фактите относно подаденото от жалбоподателя заявление за включване в картотеката и развитието на съдебния спор относно първоначалното ѝ включване в картотеката. Посочва, че Протокол № 8/03.09.2019 г. на Комисията по чл. 10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО /НРУУРОЖТСО/ при СО, район „С.“ е оспорен по административен ред, пред кмета на СО-район С., който с решение потвърждава протокола на комисията. Счита, че ответникът не се е съобразил с дадените от съда указания по прилагане на закона, като е постановил акт, различаващ се коренно от

съдебното решение. Вместо да определи аргументирано групата на жалбоподателя, в която тя следва да бъде включена в картотеката на нуждаещите се от общински жилища, каквото е указанието на съдебното решение, ответникът е постановил решение по протокол, с което изцяло е отказал включването на В. в картотеката. Счита обжалваното решение за немотивирано, постановено при липса на фактически и правни основания за издаването му. Моли за обявяване нищожността на Протокол № 8/03.09.2019 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО при СО, район „С.“, алтернативно да бъде отменено като незаконосъобразно и върнато на органа с указания.

В съдебно заседание, чрез пълномощника си адв. Д. поддържа жалбата и моли за отмяна на решението. Счита, че жалбоподателката е изпълнила всички условия и изискванията на Наредбата за включването ѝ в картотеката на нуждаещите се от общинско жилище лица.

В представена писмена защита доразвива съображенията си за нищожност за оспорения акт, както и за неговата незаконосъобразност. Посочва, че къщата на жалбоподателката, определена за събаряне, все още не е съборена, поради подаване на жалба до ЕСПЧ. Към настоящия момент, жалбоподателката продължава да обитава същия имот.

Ответникът – Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, е депозирал административната преписка относно оспореното решение.

Чрез процесуалния си представител ю.к. Т. е взел становище по жалбата, с което счита жалбата за недопустима за разглеждане пред настоящия съд, тъй като жалбоподателката е с постоянен адрес в [населено място]. Алтернативно, излага съображения за законосъобразност на решението, като такова постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на задължителните указания на АССГ. Съдържа ясни мотиви, с които е обоснован отказът за включването на жалбоподателя в картотеката. Не са допуснати съществени процесуални нарушения. Посочва, че отказът на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО е въз основа на бездействието на жалбоподателя за привеждане на картотечната ѝ преписка в съответствие с изискванията на НРУУРОЖТСО. Също така, произнасянето на комисията е съобразено с решението на АССГ, с което преписката е върната за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателя. Посочва също, че последният постоянен адрес на В. на територията на СО е невалиден, тъй като адреса е заличен. Въпреки дадените на В. указания за представяне на доказателства за адресна регистрация на територията на СО на валиден адрес, тя не е представила такова, а от служебна справка се установява, че жалбоподателя е с последен валиден адрес на територията на друга община. Тъй като В. не е представила необходимите документи, изисквани от Комисията, същата е отказала да я включи в картотеката на нуждаещите се от общинско жилище. Моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на решението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание не се представлява.

СГП не взема становище по делото.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

А. П. В. е подала заявление, рег. № РСР17-ГР94-1992/24.10.2017 г. до кмета на СО - район „С.“ за включване на семейството/домакинството ѝ в картотеката на нуждаещи се от жилище граждани при район „С.“. Към заявлението е приложена декларация по НРУУРОЖТСО, в която са посочени имената на общо девет лица, членове на семейството/домакинството на жалбоподателката. Раздел V от декларацията – „Жилищно състояние на семейството/домакинството“ не е попълнен, но е вписано на ръка: „издадена ни е заповед за премахване на незаконен строеж – наш дом“.

С писмо, рег. № към РСР17-ГР94-1992-/1/26.10.2017 г. на кмета на СО - район „С.“, заявителката е уведомена, че не е представила всички изискуеми документи, съгласно НРУУРОЖТСО, в т.ч. по т. б - копия от договор за свободен наем или копие от нотариален акт за собственост, където лицето и членовете на семейството/домакинството живеят.

Със заявление, рег. № към РСР17-ГР94-1992-/2/29.12.2017 г., А. В. е посочила, че не може да представи документи по т. б от писмото на кмета на СО р-н „С.“. Останалите изискуеми документи са приложени по приписката. Видно от приложено към преписката удостоверение за настоящ адрес на В., изх. № 1715/10.11.2017 г., жалбоподателката е с настоящ адрес на територията на СО, район С., [улица].

С решение по Протокол № 1/08.02.2018 г. комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, назначена със заповед № РСР16-РД91-36/31.10.2016 г. на кмета на СО - район „С.“, е включила семейството/домакинството на А. П. В. в картотеката на нуждаещите се от жилище на район „С.“, като на основание чл. 8, ал. 1, т. 5 от НРУУРОЖТСО е определена пета група - заемащи недостатъчна жилищна площ по нормите на чл. 17, с предимство при подреждане в групата – 7 т., на основание чл. 8, ал. 2, т. 1 от НРУУРОЖТСО - самотни родители на непълнолетни деца – 7 т.

Решението на комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО е оспорено от А. В. по административен ред пред кмета на СО район „С.“, в частта за включването ѝ в пета група. С решение № РСР18-ГР94-419/1/02.03.2018 г. кметът на СО район „С.“ е отхвърлил като неоснователна жалбата. В мотивите на решението е посочено, че комисията незаконосъобразно е включила жалбоподателката в картотеката на нуждаещите се от жилище в район „С.“. Твърденията ѝ, че съществува опасност да остане без жилище, поради което кандидатства за картотекиране като нуждаеща се от общинско жилище, са в противоречие с изискванията на нормативната уредба, а именно: лицата, включени в картотеката на района да не притежават собствен имот на територията на Столична община. При наличие на собствен имот, същата не е следвало да бъде включвана в картотеката.

Решение по Протокол № 1/08.02.2018 г. на комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, в частта, в която семейството/домакинството на жалбоподателката е включено в най-ниската, пета група съгласно чл. 8, ал. 1, т. 5 от НРУУРОЖТСО, потвърдено с решение № РСР18-ГР94-419/1/02.03.2018 г. кметът на СО район „С.“ е оспорено пред АССГ, където е образувано адм.д. № 3479/2018 г., по описа на АССГ, 27 състав. Съдът, с решение № 5027/26.07.2018 г. е отменил оспореното решение, в частта, която е оспорено, а именно в частта, в която семейството/домакинството на жалбоподателката е включено в най-ниската, пета група съгласно чл. 8, ал. 1, т. 5 от НРУУРОЖТСО и е върнал преписката на ответника за ново произнасяне по заявлението на В., в съответствие с мотивите на решението. Мотивите на решението са свързани с това, че органа следва да изложи конкретни съображения в коя група следва да бъде разпределено заявлението и дали това да е пета група. Посочено е, че

при необходимост, органът може служебно да събере допълнителни доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Решението е потвърдено с решение № 6961/09.05.2019 г., постановено по адм.д. № 12459/2018 г. по описа на ВАС, II отд.

От така проведеното оспорване се установява, че решението на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, в частта, с която нейното семейство/домакинство е включено в картотеката на нуждаещите се от общинско жилище на територията на район С., като неоспорено е влязло в сила.

След влизане в сила на отменителното решение, кметът на СО-район С., с писмо рег. № РСР19-ГР94-1099/21.06.2019 г., е уведомил В., че съгласно решението на АССГ, Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО следва отново да се произнесе за включването и в жилищната картотека. Поради това, за да се съобрази комисията с разпоредбите на НРУУРОЖТСО, следва В. да посочи нов актуален настоящ адрес и вида на фактическото му обитаване, тъй като адреса, на който е регистрирана на [улица] е невалиден. От 09.07.2018 г. е заличен от Националния класификатор на настоящите и постоянни адреси. След предоставяне на удостоверение за актуален настоящ адрес, комисията ще произнесе.

Писмото е връчено на В. на 26.06.2019 г.

Комисията е разгледала въпроса на свое заседание, проведено на 10.07.2019 г., като е приела, че за да изпълни решението на съда, и да постанови решение за включването или не В. в картотеката на нуждаещите се, следва да се представи актуален настоящ адрес на жалбоподателката. За това решение на комисията, обективизирано в Протокол № 21/10.07.2019 г., е уведомен процесуалния представител на жалбоподателя адв. Д.. На 03.09.2019 г., Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, назначена със Заповед № РСР19-РД91-6/20.02.2019 г. на кмета на СО-район С., е взела решение, с което е отказала да включи в картотеката на нуждаещите се от жилище в район С., семейството на А. В.. Основанията за това решение на Комисията са чл. 6, ал.2, т.2 и чл.8 НРУУРОЖТСО, чл. 99, чл. 90, ал.1, вр. чл. 89, ал.5 ЗГР. Мотивирали са, че В. продължава да е регистрирана на [улица], който адрес е невалиден, поради заличаването му. От В. е изискано удостоверение за регистрация на настоящ адрес, каквото тя не е представила. Посочено е също, че спрямо В. е приложима разпоредбата на чл. 28 от НРУУРОЖТСО за настаняване във фонд Резервен при СО, след нейното изрично писмено заявление.

Решението по протокола е връчено на В. на 05.09.2019 г.

Решение по протокол № 8/03.09.2019 г. е оспорено по административен ред, на основание чл. 10, ал.4 НРУУРОЖТСО, пред кмета на СО-район С., с жалба подадена от В., входирана при органа на 24.09.2019 г., но с пощенско клеймо от 19.09.2019 г., за което жалбоподателката е представила писмени доказателства – известие за доставяне № ИД PS 1504 00FOFW 5, на което като дата на приемане е посочена датата 19.09.2019 г., както и системен бон за заплатена пощенска услуга.

Органът е постановил решение № РСР18-ГР94-419/13/05.11.2019 г., с което е потвърдил Решение по протокол № 8/03.09.2019 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО. От една страна е приел, че В. няма валиден постоянен и настоящ адрес на територията на СО. От друга е приел, че жалбата е просрочена и от трета е приел, решението не е нищожно.

Решението на кмета на СО-район С. е връчено на жалбоподателя на 12.11.2019 г.

Жалбата срещу решението е подадена на 25.11.2019 г., видно от представените

доказателства – известие за доставяне и системен бон.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение по протокол № 8/03.09.2019 г., на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, с което е отказано на В. да бъде включена в картотеката на нуждаещите се от жилище лица в район С..

Както се посочи по-горе, процесното решение е оспорено по административен ред пред кмета на СО-район С., който се е произнесъл с решение, с което е потвърдил решението на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО. Поради това, на основание чл.98, ал.2, изр.2-ро АПК, на разглеждане пред съда подлежи първоначалния административен акт, т.е. Решение по протокол № 8/03.09.2019 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО.

Жалбата срещу процесното решение е подадено в срока по чл. 149, ал.3 АПК, от легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима. Жалбата, съдът приема, че е подадена и пред надлежния съд, за което е изложил мотиви в определението си от 06.01.2020 г. Посочил е, че от направената служебна справка в НБД се установява, че постоянният адрес на жалбоподателя е именно на територията на СО, т.е. в НБД този адрес не е заличен, както твърди ответника.

Тъй като в решение № РСР18-ГР94-419/13/05.11.2019 г., кметът на СО-район С. е оставил жалбата от В. срещу Решение по протокол № 8/03.09.2019 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО без разглеждане, поради просрочие, съдът счита, че следва да изясни, че жалбата ѝ не е просрочена. Решение по протокол № 8/03.09.2019 г. е връчено на В. на 05.09.2019 г., което е отбелязано на самото решение, както и на придружителното писмо. Жалбата ѝ срещу решението е подадена по пощата с дата на пощенското клеймо 19.09.2019 г., т.е. в 14-дневния срок за оспорване, но е заведена в деловодството при органа на 24.09.2019 г., към която дата е просрочена. Но ясни са правилата за броене и съответно изтичане на сроковете за подаване на жалби и молби и кой е момента, към който следва да се преценява подаването на жалбата/молбата. Съгласно чл. 62, ал.2 ГПК, срокът не се смята за пропуснат, ако изпращането на жалбата е станало по пощата. В този случа, валидна е датата на изпращането по пощата, т.е., датата на пощенското клеймо. Поради това, изпращайки жалбата си по пощата на 19.09.2019 г., В. не е пропуснала срока за оспорване.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, назначена със Заповед № РСР19-РД91-6/20.02.2019 г. на кмета на СО-район С., който е компетентния за това орган, именно на основание посочената разпоредба. Предвид на това, обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт. Съгласно чл. 10, ал. 3 от НРУУРОЖТСО решението на комисията се оформя в протокол /по образец, съгласно Приложение № 3/, в който се посочват мотивите и правното основание за включване или отказ за включване в картотеката. В този смисъл, съдът приема, че решението е формално мотивирано, като е ясно какви са причините, поради които е отказано включването на В. и семейството ѝ в картотеката на нуждаещите се от общинско жилище.

В жалбата са развити доводи за нищожност на решението, поради противоречие с влязло в сила решение № 5027/26.07.2018 г., адм.д. № 3479/2018 г., по описа на АССГ, с което съдът е отменил предходно постановено от Комисията решение, в частта, която е оспорено, а именно в частта, в която семейството/домакинството на жалбоподателката е включено в най-ниската, пета група съгласно чл. 8, ал. 1, т. 5 от НРУУРОЖТСО, като съдът и е върнал преписката на ответника за ново произнасяне по заявлението на В., в съответствие с мотивите на решението. Формално, решението на Комисията не е в противоречие с решението на АССГ, доколкото преписката е върната за ново разглеждане на заявлението от В., при съобразяване на мотивите в решението. Диспозитивът на съдебния акт е този, който има сила на пресъдено нещо и този, който има изпълнителна сила, но не и мотивите на решението. Поради това, разглеждайки повторно заявлението от В., комисията не е допуснала противоречие с диспозитива на решението, водещо до нищожност.

Настоящият съдебен състав обаче приема, че при постановяване на решението, с което се отказва включването на В. в картотеката, комисията се е произнесла по вече решен с влязъл в сила акт, въпрос. Това е така, тъй като от проведеното оспорване на предходното решение на комисията, се установява, че решението на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, в частта, с която семейство/домакинство на В. е включено в картотеката на нуждаещите се от общинско жилище на територията на район С., като неоспорено, е влязло в сила. Решението на комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО включва в своя фактически състав няколко елемента, като един от тях е решението за включване в картотеката на нуждаещите се, а вторият е определянето на степента на жилищната нужда по групи съгласно чл. 8. Това са два отделни елемента, подлежащи самостоятелно на оспорване. Тъй като В. не е била доволна единствено от определената ѝ група, тя е оспорила решението единствено в тази му част. В останалата част, с която е преценено, че тя отговаря на изискванията за включването ѝ в картотеката, решението не е оспорено и съответно същото е влязло в сила. Като се е произнесла повторно по този въпрос, Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО е пререшила вече решен в влязъл в сила административен акт въпрос, което е недопустимо. Така в правния мир е налице частично влязло в сила решение на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, което не може да бъде изпълнено, тъй като в последствие е постановено друго, което противоречи на първото, без обаче да го отменя.

Основанията за възобновяване на производство по издаване на административен акт, са разписани в чл. 99 АПК. Влязъл в сила административен акт, който не е бил

оспорен пред съд, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред – от органа, който го е издал, но при лимитативно изброени условия. В този смисъл, от една страна, тъй като актът подлежи на административен контрол, то не комисията може да отмени собственото си решение, а кметът на СО-район С.. А от друга, това следва да стане единствено в случаи, посочени в чл. 99 АПК, които настоящият състав намира, че не са налице. Приложими в настоящия случай биха били единствено разпоредбите на чл. 99, т.1 и т.2 АПК. Не е налице съществено нарушение на някое от изискванията за законосъобразност на първоначалното нарушение на Комисията, в частта, с което В. е включена в картотеката, както и не са открити нови обстоятелства или писмени доказателства, които са от съществено значение за издаването на акта и които при решаването не са могли да бъдат известни. На административния орган още при първото разглеждане на заявлението е било известно, че жалбоподателката и семейството ѝ обитават незаконен строеж, който подлежи на събаряне, съгласно издадените от кмета на СО заповеди за това. А също така, както се посочва в Решение по протокол № 8/03.09.2019 г., адресът на който е регистрирана жалбоподателката е бил заличен от кмета на СО още през 2015 г. със Заповед № СО15-РД09-1181/18.09.2015 г. Т.е., на ответната комисия, като част от структурата на СО следва да са ѝ били известни тези обстоятелства, които водят до липсата на валиден за регистрация настоящ адрес. Поради това, наличието на заличен административен адрес не е нововъзникнало или новооткрито обстоятелство, което да не е могло да бъде известно на ответника. На ответника, тези обстоятелства следва да са му били известни още при постановяване на първото решение, което е от м. Февруари 2018 г.

Предвид изложеното, решавайки втори път въпросът за включването на В. и семейството ѝ в картотеката на нуждаещите се от общинско жилище и решавайки го в обратен на първото решение смисъл, без първото решение да е отменено по съответния законов ред и при положение, че то е влязло в сила, Комисията е постановила неправилен административен акт, който следва да се отмени. Комисията не е разполагала с правомощия за прераглеждане на въпроса за включване на жалбоподателя в картотеката на нуждаещите се от общинско жилище, тъй като не може да си отмени вече влязлото в сила решение в тази част. Следва делото да се върне на ответника като преписка на Комисията, която следва да изпълни решение № 5027/26.07.2018 г., по адм.д. № 3479/2018 г., по описа на АССГ, като или мотивира причините, поради които е определила пета група на В., или да определи друга. Единственият въпрос, който комисията е имала право да разгледа и реши е определянето на степента на жилищната нужда и посочването на конкретна група, съгласно чл. 8 от НРУУРОЖТСО, но не и да отказва да я включи в картотеката на нуждаещите се. Следва да се уточни, че дали отговаря на изискванията или не за включването в картотеката, не следва да се преценява към настоящия момента, тъй като този въпрос вече е решен с влезлия в сила административен акт.

При произнасянето по отношение мотивиране или определяне на нова група, Комисията следва има предвид следните уточнения. Определената на жалбоподателката и домакинството ѝ пета група по чл. 8 ал.1 т.5 от Наредбата е за лица с недостатъчна жилищна площ, т.е. органът явно приема, че жалбоподателката притежава жилище, което е малко за нейните нужди. Този извод на органа е в разрез с представените му от жалбоподателката и членовете на домакинството ѝ доказателства

– нотариално заверена декларация. Причините, поради които жалбоподателката е поискала да бъде настанена в общинско жилище е, че е обитавала незаконен строеж, който е подлежал на събаряне. Обитаването на незаконен строеж, каквото не е спорно по делото, не е равнозначно на притежаване на имот, годен за обитаване, като обратният извод на органа е в противоречие с материалния закон. Дали незаконният строеж се намира в имот, възстановен по реда на ЗСПЗЗ или по реда на друг закон за възстановяване на собственост /изрично посочен в чл. 8 ал.1 т.1 от Наредбата/, е без правно значение. Където и да се намира незаконния строеж, от една страна той не е жилище, годно за обитаване, а от друга страна не е собственост на жалбоподателката и семейството ѝ. Поради това жалбоподателката и семейството ѝ е следвало да се третират като лица без дом, още повече, че липсата на нова регистрация по настоящ адрес води на извод, че за жалбоподателката такъв изобщо не е налице, при което при спазване духа и целта на закона и Наредбата, да им бъде определена най-високата степен на жилищна нужда, а именно първа група по чл. 8 ал.1 т.1 от Наредбата. Тъй като хипотезите на чл. 8 ал.1 т.3-5 от Наредбата предполагат все пак наличието на жилище, т.2 визира наличието на нежилищни помещения, но законни строежи, годни за обитаване, то т.1 визира лица без каквото и да е жилище. Въпреки, че в т.1 изрично не е посочено, че попадат лица без каквото и да е дом, то нормата следва да се тълкува в смисъл, и при липса на изчерпателно изрично изброяване на хипотезите, че в хипотезата ѝ попадат лицата с най-висока степен на жилищна нужда. А такива според съда са лицата без каквото и да било помещение, в което да пребивават, каквито са жалбоподателката и семейството ѝ. Ако се приеме, че липсата на валидна регистрация е основание да се откаже включване в картотеката на нуждаещите се от общински жилища, това означава, че бездомните лица не могат да получат и общинско настаняване. А настаняването на лицата в общинско жилище е израз на държавната и съответно общинската политика и грижа за хората, които не могат да си позволят свободен наем и цели същите да не останат на улицата.

Поради изложените по-горе мотиви, настоящият съдебен състав приеме, че оспореното Решение по протокол № 8/03.09.2019 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО е незаконосъобразно, поради произнасяне в смисъл, в който комисията няма мандат. Решението следва да се отмени, а преписката да се върне на комисията, която да се произнесе по заявление на жалбоподателката, но единствено по отношение на определяне на степента на жилищната нужда, чрез определяне на съответната група, съгласно чл. 8 от НРУУРОЖТСО. При произнасяне по този въпрос, следва да се имат предвид изложените по-горе мотиви.

По разноските:

С оглед изхода на делото, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски, съобразно представения списък по чл. 80 ГПК - за платена държавна такса в размер на 10,00 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 500,00 лв.

На ответника не се дължат разноски.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение по Протокол № 8/03.09.2019 г. на Комисията по чл. 10 от

Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО /НРУУРОЖТСО/ при СО, район „С.“, с което е отказано да бъде включено в картотеката на нуждаещите се от жилище в район С. семейството на жалбоподателя.

ВРЪЩА делото като преписка на комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО за ново произнасяне по заявление рег. № РСР17-ГР94-1992/24.10.2017 г., подадено от А. П. В., **в частта** относно определяне на степента на жилищната нужда, чрез определяне на съответната група, съгласно чл. 8 от НРУУРОЖТСО, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична Община, с адрес: [населено място], [улица], представлявана от кмета Й. Ф. **ДА ЗАПЛАТИ** на А. П. В. ЕГН [ЕГН] сумата от 510,00 лв., направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: